NARAYANEEYAM (DASAKAS 51 to 60)

*51 The slaying of Aghaasura *

कदाचन व्रजशिशुभिः समं भवान् वनाशने विहितमतिः प्रगेतराम्।
समावृतो बहुतरवत्समण्डलैः सतेमनैर्निरगमदीश जेमनैः॥ 51-1

विनिर्यतस्तव चरणाम्बुजद्वयादुदञ्चितं त्रिभुवनपावनं रजः।
महर्षयः पुलकधरैः कलेबरैरुदूहिरे धृतभवदीक्षणोत्सवाः॥ 51-2

प्रचारयत्यविरलशाद्वले तले पशून्विभो भवति समं कुमारकैः।
अघासुरो न्यरुणदघाय वर्तनीं भयानकः सपदि शयानकाकृतिः॥ 51-3

महाचलप्रतिमतनोर्गुहानिभप्रसारितप्रथितमुखस्य कानने।
मुखोदरं विहरणकौतुकाद्गताः कुमारकाः किमपि विदूरगे त्वयि॥ 51-4

प्रमादतः प्रविशति पन्नगोदरं क्वथत्तनौ पशुपकुले सवात्सके।
विदन्निदं त्वमपि विवेशिथ प्रभो सुहृज्जनं विशरणमाशु रक्षितुम्॥ 51-5

गळोदरे विपुलितवर्ष्मणा त्वया महोरगे लुठति निरुद्धमारुते।
द्रुतं भवान्विदलितकण्ठमण्डलो विमोचयन्पशुप पशून् विनिर्ययौ॥ 51-6

क्षणं दिवि त्वदुपगमार्थमास्थितं महासुरप्रभवमहो महो महत्।
विनिर्गते त्वयि तु निलीनमञ्जसा नभःस्थले ननृतुरथो जगुस्सुराः॥ 51-7

सविस्मयैः कमलभवादिभिः सुरैरनुद्रुतस्तदनु गतः कुमारकैः।
दिने पुनस्तरुणदशामुपेयुषि स्वकैर्भवानतनुत भोजनोत्सवम्॥ 51-8

विषाणिकामपि मुरळीं नितम्बके निवेशयन्कबळधरः कराम्बुजे।

प्रहासयन्कलवचनैः कुमारकान् बुभोजिथ त्रिदशगणैर्मुदा नुतः ॥ 51-9

सुखाशनं त्विह तव गोपमण्डले मखाशनात्प्रियमिव देवमण्डले ।

इति स्तुतस्त्रिदशवरैर्जगत्पते मरुत्पुरीनिलय गदात्प्रपाहि माम् ॥ 51-10

*52 The stealing of the calves by Brahma *

अन्यावतारनिकरेष्वनिरीक्षितं ते

भूमातिरेकमभिवीक्ष्य तदाघमोक्षे ।

ब्रह्मा परीक्षितुमनाः स परोक्षभावं

निन्येऽथ वत्सकगणान्प्रवितत्य मायाम् ॥ 52-1

वत्सानवीक्ष्य विवशे पशुपोत्करे ता-

नानेतुकाम इव धातृमतानुवर्ती ।

त्वं सामिभुक्तकबळो गतवांस्तदानीं

भुक्तांस्तिरोधित सरोजभवः कुमारान् ॥ 52-2

वत्सायितस्तदनु गोपगणायितस्त्वं

शिक्यादिभाण्डमुरळीगवलादिरूपः ।

प्राग्वद्विहृत्य विपिनेषु चिराय सायं

त्वं माययाथ बहुधा व्रजमाययाथ ॥ 52-3

त्वामेव शिक्यगवलादिमयं दधानो

भूयस्त्वमेव पशुवत्सकबालरूपः ।

गोरूपिणीभिरपि गोपवधूमयीभि-

रासादितोऽसि जननीभिरतिप्रहर्षात् ॥ 52-4

जीवं हि किञ्चिदभिमानवशात्स्वकीयं
मत्वा तनूज इति रागभरं वहन्त्यः ।
आत्मानमेव तु भवन्तमवाप्य सूनुं
प्रीतिं ययुर्न कियतीं वनिताश्च गावः ॥ 52-5

एवं प्रतिक्षणविजृम्भितहर्षभार-
निश्शेषगोपगणलालितभूरिमूर्तिम् ।
त्वामग्रजोऽपि बुबुधे किल वत्सरान्ते
ब्रह्मात्मनोरपि महान्युवयोर्विशेषः ॥ 52-6

वर्षावधौ नवपुरातनवत्सपालान्
दृष्ट्वा विवेकमसृणे द्रुहिणे विमूढे ।
प्रादीदृशः प्रतिनवान्मकुटाङ्गदादि-
भूषांश्चतुर्भुजयुजः सजलाम्बुदाभान् ॥ 52-7

प्रत्येकमेव कमलापरिलालिताङ्गान्
भोगीन्द्रभोगशयनान्नयनाभिरामान् ।
लीलानिमीलितदृशः सनकादियोगि-
व्यासेवितान्कमलभूर्भवतो ददर्श ॥ 52-8

नारायणाकृतिमसंख्यतमान्निरीक्ष्य
सर्वत्र सेवकमपि स्वमवेक्ष्य धाता ।
मायानिमग्नहृदयो विमुमोह याव-

देको बभूविथ तदा कबळार्धपाणिः ॥ 52-9

नश्यन्मदे तदनु विश्वपतिं मुहुस्त्वां

नत्वा च नूतवति धातरि धाम याते ।

पोतैः समं प्रमुदितैः प्रविशन्निकेतं

वातालयाधिप विभो परिपाहि रोगात् ॥ 52-10

*53 The slaying of Dhenukasura *

अतीत्य बाल्यं जगतां पते त्वम् उपेत्य पौगण्डवयो मनोज्ञम् ।

उपेक्ष्य वत्सावनमुत्सवेन प्रावर्तथा गोगणपालनायाम् ॥ 53-1

उपक्रमस्यानुगुणैव सेयं मरुत्पुराधीश तव प्रवृत्तिः ।

गोत्रापरित्राणकृतेऽवतीर्णस्तदेव देवाऽऽरभथास्तदा यत् ॥ 53-2

कदापि रामेण समं वनान्ते वनश्रियं वीक्ष्य चरन्सुखेन ।

श्रीदामनाम्नः स्वसखस्य वाचा मोदादगा धेनुककाननं त्वम् ॥ 53-3

उत्तालतालीनिवहे त्वदुक्त्या बलेन धूतेऽथ बलेन दोर्भ्याम् ।

मृदुः खरश्चाभ्यपतत्पुरस्तात् फलोत्करो धेनुकदानवोऽपि ॥ 53-4

समुद्यतो धैनुकपालनेऽहं वधं कथं धैनुकमद्य कुर्वे ।

इतीव मत्वा ध्रुवमग्रजेन सुरौघयोद्धारमजीघतस्त्वम् ॥ 53-5

तदीयभृत्यानपि जम्बुकत्वेनोपागतानग्रजसंयुतस्त्वम् ।

जम्बूफलानीव तदा निरास्थस्तालेषु खेलन्भगवन् निरास्थः ॥ 53-6

विनिघ्नति त्वय्यथ जम्बुकौघं सनामकत्वाद्वरुणस्तदानीम् ।

भयाकुलो जम्बुकनामधेयं श्रुतिप्रसिद्धं व्यधितेति मन्ये ॥ 53-7

तवावतारस्य फलं मुरारे सञ्जातमद्येति सुरैर्नुतस्त्वम्।

सत्यं फलं जातमिहेति हासी बालैः समं तालफलान्यभुङ्क्थाः॥ 53-8

मधुद्रवस्रुन्ति बृहन्ति तानि फलानि मेदोभरभृन्ति भुक्त्वा।

तृप्तैश्च दृप्तैर्भवनं फलौघं वहद्भिरागाः खलु बालकैस्त्वम्॥ 53-9

हतो हतो धेनुक इत्युपेत्य फलान्यदद्भिर्मधुराणि लोकैः।

जयेति जीवेति नुतो विभो त्वं मरुत्पुराधीश्वर पाहि रोगात्॥ 53-10

*54 The reason for Kaliya coming to the Yamuna *

त्वत्सेवोत्कः सौभरिर्नाम पूर्वं कालिन्द्यन्तर्द्वादशाब्दं तपस्यन्।

मीनव्राते स्नेहवान्भोगलोले तार्क्ष्यं साक्षादैक्षताग्रे कदाचित्॥ 54-1

त्वद्वाहं तं सक्षुधं तृक्षसूनुं मीनं कञ्चिज्जक्षतं लक्षयन् सः।

तप्तश्चित्ते शप्तवानत्र चेत्त्वं जन्तून् भोक्ता जीवितं चापि मोक्ता॥ 54-2

तस्मिन्काले कायः क्ष्वेळदर्पात्सर्पारातेः कल्पितं भागमश्नन्।

तेन क्रोधात्त्वत्पदाम्भोजभाजा पक्षक्षिप्तस्तद्दुरापं पयोऽगात्॥ 54-3

घोरे तस्मिन्सूरजानीरवासे तीरे वृक्षा विक्षताः क्ष्वेळवेगात्।

पक्षिव्राताः पेतुरभ्रे पतन्तः कारुण्यार्द्रं त्वन्मनस्तेन जातम्॥ 54-4

काले तस्मिन्नेकदा सीरपाणिं मुक्त्वा याते यामुनं काननान्तम्।

त्वय्युद्दामग्रीष्मभीष्मोष्मतप्ता गोगोपाला व्यापिबन् क्ष्वेळतोयम्॥ 54-5

नश्यज्जीवान् विच्युतान् क्ष्मातले तान् विश्वान् पश्यन्नच्युत त्वं दयार्द्रः।

प्राप्योपान्तं जीवयामासिथ द्राक् पीयूषाम्भोवर्षिभिः श्रीकटाक्षैः॥ 54-6

किं किं जातो हर्षवर्षातिरेकः सर्वाङ्गेष्वित्युत्थिता गोपसङ्घाः ।
दृष्ट्वाऽग्रे त्वां त्वत्कृतं तद्विदन्तस्त्वामालिङ्गन् दृष्टनानाप्रभावाः ॥ 54-7

गावश्चैवं लब्धजीवाः क्षणेन स्फीतानन्दास्त्वां च दृष्ट्वा पुरस्तात् ।
द्रागावव्रुः सर्वतो हर्षबाष्पं व्यामुञ्चन्त्यो मन्दमुद्यन्निनादाः ॥ 54-8

रोमाञ्चोऽयं सर्वतो नः शरीरे भूयस्यन्तः काचिदानन्दमूर्छा ।
आश्चर्योऽयं क्ष्वेळवेगो मुकुन्देत्युक्तो गोपैर्नन्दितो वन्दितोऽभूः ॥ 54-9

एवं भक्तान्मुक्तजीवानपि त्वं मुग्धापाङ्गैरस्तरोगांस्तनोषि ।
तादृग्भूतस्फीतकारुण्यभूमा रोगात्पाया वायुगेहाधिनाथ ॥ 54-10

*55 Krishna's dance on Kaliya *

अथ वारिणि घोरतरं फणिनं प्रतिवारयितुं कृतधीर्भगवन् ।
द्रुतमारिथ तीरगनीपतरुं विषमारुतशोषितपर्णचयम् ॥ 55-1

अधिरुह्य पदाम्बुरुहेण च तं नवपल्लवतुल्य मनोज्ञ रुचा ।
ह्रदवारिणि दूरतरं न्यपतः परिघूर्णितघोरतरङ्गगणे ॥ 55-2

भुवनत्रयभारभृतो भवतो गुरुभारविकम्पिविजृम्भिजला ।
परिमज्जयति स्म धनुःशतकं तटिनी झटिति स्फुटघोषवती ॥ 55-3

अथ दिक्षु विदिक्षु परिक्षुभितभ्रमितोदरवारिनिनादभरैः ।
उदकादुदगादुरगाधिपतिस्त्वदुपान्तमशान्तरुषान्धमनाः ॥ 55-4

फणशृङ्गसहस्रविनिस्सृमरज्वलदग्निकणोग्रविषाम्बुधरम् ।
पुरतः फणिनं समलोकयथा बहुशृङ्गिणमञ्जनशैलमिव ॥ 55-5

ज्वलदक्षिपरिक्षरदुग्रविषश्वसनोष्मभरः स महाभुजगः।

परिदश्य भवन्तमनन्तबलं समवेष्टयदस्फुटचेष्टमहो॥ 55-6

अविलोक्य भवन्तमथाकुलिते तटगामिनि बालकधेनुगणे।

व्रजगेहतलेऽप्यनिमित्तशतं समुदीक्ष्य गता यमुनां पशुपाः॥ 55-7

अखिलेषु विभो भवदीयदशामवलोक्य जिहासुषु जीवभरम्।

फणिबन्धनमाशु विमुच्य जवादुदगम्यत हासजुषा भवता॥ 55-8

अधिरुह्य ततः फणिराजफणान्ननृते भवता मृदुपादरुचा।

कलशिञ्जितनूपुरमञ्जुमिलत्करकङ्कणसंकुलसंक्वणितम्॥ 55-9

जहृषुः पशुपास्तुतुषुर्मुनयो ववृषुः कुसुमानि सुरेन्द्रगणाः।

त्वयि नृत्यति मारुतगेहपते परिपाहि स मां त्वमदान्तगदात्॥ 55-10

***56 The lord blesses Kaliya ***

रुचिरकम्पितकुण्डलमण्डलः सुचिरमीश ननर्तिथ पन्नगे।

अमरताडितदुन्दुभिसुन्दरं वियति गायति दैवतयौवते॥ 56-1

नमति यद्यदमुष्य शिरो हरे परिविहाय तदुन्नतमुन्नतम्।

परिमथन्पदपङ्करुहा चिरं व्यहरथाः करताळमनोहरम्॥ 56-2

त्वदवभग्नविभुग्नफणागणे गलितशोणितशोणितपाथसि।

फणिपताववसीदति सन्नतास्तदबलास्तव माधव पादयोः॥ 56-3

अयि पुरैव चिराय परिश्रुतत्वदनुभावविलीनहृदो हि ताः।

मुनिभिरप्यनवाप्यपथैः स्तवैर्नुनुवुरीश भवन्तमयन्त्रितम्॥ 56-4

फणिवधूजनभक्तिविलोकनप्रविकसत्करुणाकुलचेतसा ।

फणिपतिर्भवताच्युत जीवितस्त्वयि समर्पितमूर्तिरवानमत् ॥ 56-5

रमणकं व्रजे वारिधिमध्यगं फणिरिपुर्न करोति विरोधिताम् ।

इति भवद्वचनान्यतिमानयन् फणिपतिर्निरगादुरगैः समम् ॥ 56-6

फणिवधूजनदत्तमणिव्रजज्वलितहारदुकूलविभूषितः ।

तटगतैः प्रमदाश्रुविमिश्रितैः समगथाः स्वजनैर्दिवसावधौ ॥ 56-7

निशि पुनस्तमसा व्रजमन्दिरं व्रजितुमक्षम एव जनोत्करे ।

स्वपति तत्र भवच्चरणाश्रये दवकृशानुररुन्ध समन्ततः ॥ 56-8

प्रबुधितानथ पालय पालयेत्युदयदार्तरवान् पशुपालकान् ।

अवितुमाशु पपाथ महानलं किमिह चित्रमयं खलु ते मुखम् ॥ 56-9

शिखिन वर्णत एव हि पीतता परिलसत्युधना क्रिययाऽप्यसौ ।

इति नुतः पशुपैर्मुदितैर्विभो हर हरे दुरितैः सह मे गदान् ॥ 56-10

*57 The slaying of Pralambasura *

रामसखः क्वापि दिने कामद भगवन् गतो भवान्विपिनम् ।

सूनुभिरपि गोपानां धेनुभिरभिसंवृतो लसद्वेषः ॥ 57-1

सन्दर्शयन्बलाय स्वैरं बृन्दावनश्रियं विमलाम् ।

काण्डीरैः सह बालैर्भाण्डीरकमागमो वटं क्रीडन् ॥ 57-2

तावत्तावकनिधनस्पृहयालुर्गोपमूर्तिरदयालुः ।

दैत्यः प्रलम्बनामा प्रलम्बबाहुं भवन्तमापेदे ॥ 57-3

जानन्नप्यविजानन्निव तेन समं निबद्धसौहार्दः।

वटनिकटे पटुपशुपव्याबद्धं द्वन्द्वयुद्धमारब्धाः॥ 57-4

गोपान्विभज्य तन्वन्सङ्घं बलभद्रकं भवत्कमपि।

त्वद्बलभीरुं दैत्यं त्वद्बलगतमन्वमन्यथा भगवन्॥ 57-5

कल्पितविजेतृवहने समरे परयूथगं स्वदयिततरम्।

श्रीदामानमधत्थाः पराजितो भक्तदासतां प्रथयन्॥ 57-6

एवं बहुषु विभूमन् बालेषु वहत्सु वाह्यमानेषु।

रामविजितः प्रलम्बो जहार तं दूरतो भवद्भीत्या॥ 57-7

त्वद्दूरं गमयन्तं तं दृष्ट्वा हलिनि विहितगरिमभरे।

दैत्यः स्वरूपमागाद्यद्रूपात्स हि बलोऽपि चकितोऽभूत्॥ 57-8

उच्चतया दैत्यतनोस्त्वन्मुखमालोक्य दूरतो रामः।

विगतभयो दृढमुष्ट्या भृशदुष्टं सपदि पिष्टवानेनम्॥ 57-9

हत्वा दानववीरं प्राप्तं बलमालिलिङ्गिथ प्रेम्णा।

तावन्मिळतोर्युवयोः शिरसि कृता पुष्पवृष्टिरमरगणैः॥ 57-10

आलम्बो भुवनानां प्रालम्बं निधनमेवमारचयन्।

कालं विहाय सद्यो लोलम्बरुचे हरे हरेः क्लेशान्॥ 57-11

58 Rescue from forest fire

त्वयि विहरणलोले बालजालैः प्रलम्ब-

प्रमथनसविळम्बे धेनवः स्वैरचाराः।

तृणकुतुकनिविष्टा दूरदूरं चरन्त्यः

किमपि विपिनमैषीकाख्यमीषांबभूवुः ॥ 58-1

अनधिगतनिदाघक्रौर्यबृन्दावनान्तात्

बहिरिदमुपयाताः काननं धेनवस्ताः ।

तव विरहविषण्णा ऊष्मलग्रीष्मताप-

प्रसरविसरदम्भस्याकुलां स्तम्भमापुः ॥ 58-2

तदनु सह सहायैर्दूरमन्विष्य शौरे

गळितसरणिमुञ्जारण्यसञ्जातखेदम् ।

पशुकुलमभिवीक्ष्य क्षिप्रमानेतुमारात्

त्वयि गतवति ही ही सर्वतोऽग्निर्जजृम्भे ॥ 58-3

सकलहरिति दीप्ते घोरभाङ्कारभीमे

शिखिनि विहतमार्गा अर्धदग्धा इवार्ताः ।

अहह भुवनबन्धो पाहि पाहीति सर्वे

शरणमुपगतास्त्वां तापहर्तारमेकम् ॥ 58-4

अलमलमतिभीत्य सर्वतो मीलयध्वं

द् हृशमिति तव वाचा मीलिताक्षेषु तेषु ।

क्वनु दवदहनोऽसौ कुत्र मुञ्जाटवी सा

सपदि ववृतिरे ते हन्त भण्डीरदेशे ॥ 58-5

जय जय तव माया केयमीशेति तेषां

नुतिभिरुदितहासो बद्ध्वनानाविलासः ।
पुनरपि विपिनान्ते प्राचरः पाटलादि-
प्रसवनिकरमात्रग्राह्यघर्मानुभावे ॥ 58-6

त्वयि विमुखविमोचैस्तापभारं वहन्तं
तव भजनवदन्तः पङ्कमुच्छोषयन्तम् ।
तव भुजवदुदञ्चद् भूरितेजःप्रवाहं
तपसमयमनैषीर्यामुनेषु स्थलेषु ॥ 58-7

तदनु जलदजालैस्त्वद्वपुस्तुल्यभाभि-
र्विकसदमलविद्युत्पीतवासोविलासैः ।
सकलभुवनभाजां हर्षदां वर्षवेलां
क्षितिधरकुहरेषु स्वैरवासी व्यनैषीः ॥ 58-8

कुहरतलनिविष्टं त्वां गरिष्ठं गिरीन्द्रः
शिखिकुलनवकेकाकाकुभिः स्तोत्रकारी ।
स्फुटकुटजकदम्बस्तोमपुष्पाञ्जलिं च
प्रविदधदनुभेजे देव गोवर्धनोऽसौ ॥ 58-9

अथ शरदमुपेतां तां भवद्भक्तचेतो-
विमलसलिलपूरां मानयन्काननेषु ।
तृणममलवनान्ते चारु सञ्चारयन् गाः
पवनपुरपते त्वं देहि मे देहसौख्यम् ॥ 58-10

***59 Krishna playing the flute ***

त्वद्वपुर्नवकलायकोमळं प्रेमदोहनमशेषमोहनम् ।
ब्रह्म तत्त्वपरचिन्मुदात्मकं वीक्ष्य सम्मुमुहुरन्वहं स्त्रियः ॥ 59-1

मन्मथोन्मथितमानसाः क्रमात्त्वद्विलोकनरतास्ततस्ततः ।
गोपिकास्तव न सेहिरे हरे काननोपगतिमप्यहर्मुखे ।। 59-2

निर्गते भवति दत्तदृष्टयस्त्वद्गतेन मनसा मृगेक्षणाः ।
वेणुनादमुपकर्ण्य दूरतस्त्वद्विलासकथयाभिरेमिरे ॥ 59-3

काननान्तमितवान्भवानपि स्निग्धपादपतले मनोरमे ।
व्यत्ययाकलितपादमास्थितः प्रत्यपूरयत वेणुनाळिकाम् ॥ 59-4

मारबाणधुतखेचरीकुलं निर्विकारपशुपक्षिमण्डलम् ।
द्रावणं च दृषदामपि प्रभो तावकं व्यजनि वेणुकूजितम् ॥ 59-5

वेणुरन्ध्रतरलाङ्गुलीदलं ताळसञ्चलितपादपल्लवम् ।
तत्स्थितं तव परोक्षमप्यहो संविचिन्त्य मुमुहुर्व्रजाङ्गनाः ॥ 59-6

निर्विशङ्कभवदङ्गदर्शिनीः खेचरीः खगमृगान्पशूनपि ।
त्वत्पदप्रणयि काननं च ताः धन्यधन्यमिति नन्वमानयन् ॥ 59-7

आपिबेयमधरामृतं कदा वेणुभुक्तरसशेषमेकदा ।
दूरतो बत कृतं दुराशयेत्याकुला मुहुरिमाः समामुहन् ॥ 59-8

प्रत्यहं च पुनरित्थमङ्गनाश्चित्तयोनिजनितादनुग्रहात् ।
बद्धरागविवशास्त्वयि प्रभो नित्यमापुरिह कृत्यमूढताम् ॥ 59-9

रागस्तावज्जायते हि स्वभावान्मोक्षोपाये यत्नतः स्यान्न वा स्यात् ।

तासां त्वेकं तद्द्वयं लब्धमासीद्भाग्यं भाग्यं पाहि मां मारुतेश ॥ 59-10

*60 Stealing the clothes of the Gopikas *

मदनातुरचेतसोऽन्वहं भवदङ्घ्रिद्वयदास्यकाम्यया ।
यमुनातटसीम्नि सैकतीं तरळाक्ष्यो गिरिजां समार्चिचन् ॥ 60-1

तव नामकथारताः समं सुदृशः प्रातरुपागताः नदीम् ।
उपहारशतैरपूजयन् दयितो नन्दसुतो भवेदिति ॥ 60-2

इति मासमुपाहितव्रतास्तरळाक्षीरभिवीक्ष्य ता भवान् ।
करुणामृदुलो नदीतटं समयासीत्तदनुग्रहेच्छया ॥ 60-3

नियमावसितौ निजाम्बरं तटसीमन्यवमुच्य तास्तदा ।
यमुनाजलखेलनाकुलाः पुरतस्त्वामवलोक्य लज्जिताः ॥ 60-4

त्रपया नमिताननास्वथो वनितास्वम्बरजालमन्तिके ।
निहितं परिगृह्य भूरुहो विटपं त्वं तरसाधिरूढवान् ॥ 60-5

इह तावदुपेत्य नीयतां वसनं वः सुदृशो यथायथम् ।
इति नर्ममृदुस्मिते त्वयि ब्रुवति व्यामुमुहे वधूजनैः ॥ 60-6

अयि जीव चिरं किशोर नस्तव दासीरवशीकरोषि किम् ।
प्रदिशाम्बरमम्बुजेक्षणेत्युदितस्त्वं स्मितमेव दत्तवान् ॥ 60-7

अधिरुह्य तटं कृताञ्जलीः परिशुद्धाः स्वगतीर्निरीक्ष्य ताः ।
वसनान्यखिलान्यनुग्रहं पुनरेवं गिरमप्यदा मुदा ॥ 60-8

विदितं ननु वो मनीषितं वदितारस्त्विह योग्यमुत्तरम् ।

यमुनापुलिने सचन्द्रिकाः क्षणदा इत्यबलास्त्वमूचिवान्॥ 60-9

उपकर्ण्य भवन्मुखच्च्युतं मधुनिष्यन्दि वचो मृगीदृशः।

प्रणयादयि वीक्ष्य वीक्ष्य ते वदनाब्जं शनकैर्गृहं गताः॥ 60-10

इति नन्वनुगृह्य वल्लवीर्विपिनान्तेषु पुरेव सञ्चरन्।

करुणाशिशिरो हरे हर त्वरया मे सकलामयावलिम्॥ 60-11